

વિ. સં. ૨૦૪૪ના રાજનગર
શ્રી જૈન શ્વે.મૂ.તપાગચ્છીય શ્રમણસમ્મેલનના

નિર્ણયો

પ્રકાશકો :

શ્રી ચાણંદ્ર ભોગીલાલ

શ્રી બિપિનભાઈ શાંતિલાલ

શ્રી ગૌતમભાઈ શકરચંદ

શ્રી ભરતભાઈ દલસુખભાઈ

પં. શ્રી મફતલાલ ઝવેરંદ ગાંધી

ઠે. પં. શ્રી રૂપવિજયજી મ. નો ડહેલાનો ઉપાશ્રય
દોશીવાડાની પોળ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧.

વિ. સં. ૨૦૪૪

ઈ. સ. ૧૯૮૮

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૦,૦૦૦

ડિઝાઈન : આર્ટ પ્રોસેસ સ્ટુડિયો
પ્રોસેસીંગ : ૩૦૨, બીઝનેશ સેન્ટર, પત્થરકુવા,
રીલીફ રોડ, અમદાવાદ.

મુદ્રક : જૈન એડવોકેટ પ્રિં. પ્રેસ,
જેશીંગભાઈની વાડી, ઘી કાંટા,
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧.

નિવેદન

શ્રીરાજનગર-અમદાવાદમાં સં. ૨૦૪૪માં ચૈત્ર માસમાં તપાગચ્છીય શ્રમાણ સંમેલન મળ્યું, તેમાં પૂજ્ય શ્રમાણ ભગવંતોએ સર્વસંમતિથી શ્રીસંઘને માર્ગદર્શન આપનારા જે નિર્ણયો કર્યા, તે, શ્રમાણ સંમેલનના આદેશ અનુસાર, શ્રીજૈન સંઘની જાણ માટે પ્રકાશિત કરીએ છીએ.

આ ઠરાવોથી પૂ. આ. વિજય રામસૂરિ મ. ઉલ્લાવાળાના આદેશ તથા સંઘની વિનંતિથી પૂ. આ.મ. હિમાંશુ સૂરિને પોતાની આરંભેલ તપશ્ચર્યાના પરિણામથી સંતોષ થતાં વૈ.સુ.૩ના પારાણની જાહેરાત થતાં સંઘમાં ખૂબ ઉર્ષોહ્વાસ ફેલાયો હતો.

લી.

શ્રી ચાક્રચંદ્ર ભોગીલાલ

શ્રી બિપિનભાઈ શાંતિલાલ શાહ

શ્રી ગૌતમભાઈ શકરચંદ

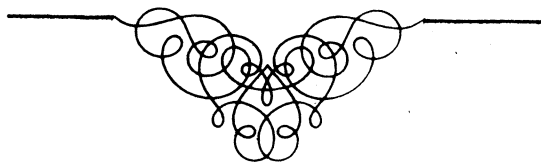
શ્રી ભરતભાઈ દલસુખભાઈ માણસાવાલા

પં. શ્રી મહંતલાલ ઝવેરચંદ ગાંધી

તા. ૬.

શ્રમાણ સંમેલનના નિર્ણયો માટે ભ્રમણાઓ ફેલાવનારી અફવાઓ તથા પત્ર-પત્રિકાઓથી ન ભરમાવા વિનંતિ.

॥ जयउ सव्वण्णुसासणं ॥

રાજનગર—અમદાવાદમાં મળેલ
સં. ૨૦૪૪નું શ્રમણ સંમેલન તથા તેમાં લેવાયેલા
નિર્ણયોની ભૂમિકા

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક તપાગચ્છીય શ્રીસંઘને સ્પર્શતી અનેક બાબતો પરત્વે, આપણે ત્યાં જુદા જુદા અભિપ્રાયો પ્રવર્તે છે. આવી બાબતોમાં વિસંવાદ મટે અને એકવાક્યતા સંધાય તો શ્રી સંઘને એકસરખું માર્ગદર્શન મળી રહે એવા શુભ આશયથી પ્રેરાઈને આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય ભદ્રંકરસૂરીશ્વરજી મહારાજના હૃદયમાં શ્રમણ ભગવંતોનું મિલન થાય એવી ભાવના જાગી.

તેઓશ્રીની આ નાની પણ ભાવનાને તપાગચ્છના અઢાર સમુદાયોના આશરે એંશી આચાર્ય મહારાજોની સંમતિ મળતાં સંમેલનમાં ફેરવાઈ ગઈ, અને ચૈત્ર સુદી ૧૦ના દિવસે સવારે ૮-૩૦ કલાકે રાજનગરના શ્રીસંઘે પૂજ્ય ગુરુભગવંતોનું ભવ્ય સામૈયું કર્યું. સામૈયું પંકજ સોસાયટીમાં બંધાયેલા વિશાળ

મંડપમાં પહોચ્યું. ત્યાં ચતુર્વિધ શ્રીસંઘની વિશાળ હાજરીમાં પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય રામસૂરીશ્વરજી મહારાજના મંગલાચરણથી સંમેલનનો પ્રારંભ થયો. દરેક સમુદાયના પૂજ્ય ગુરુભગવંતે આ પ્રસંગે હૃદયના ઉમળકાથી વધાવ્યો અને સંમેલન સફળ બને તેવી શુભકામના વ્યક્ત કરી. શ્રાવક સંઘવતી શેઠ શ્રી શ્રેણિકભાઈ કસ્તુરભાઈએ પણ આ પ્રસંગે અપાર હર્ષ વ્યક્ત કરીને પૂજ્ય ગુરુભગવંતો શ્રી સંઘને યોગ્ય માર્ગદર્શન આપે તેવી પ્રાર્થના કરી.

ત્યારબાદ પંકજ સોસાયટીમાં સંમેલનની મંગલ ભૂમિકા રચાઈ, અને તેમાં સંમેલનમાં ચર્ચવા યોગ્ય વિષયો વિચારવા માટે કેટલાક મુનિરાજેની. એક વિષય વિચારણી સમિતિ નિયુક્ત કરવામાં આવી; તેમ જ જુદાં જુદાં સ્થળોએ પૂજ્ય ગુરુભગવંતોની નિશ્રામાં શાશ્વતી ઓળીની આરાધના ચાલુ હોવાથી સંમેલનની નિયમિત કાર્યવાહી માટે ચૈત્રવદિ બીજનો દિવસ નિશ્ચિત કરવામાં આવ્યો.

ચૈત્ર વદી બીજ સોમવાર તા. ૪-૪-૮૮ના દિવસે સવારે ૯-૦૦ કલાકે વિશાળ સંખ્યામાં ઉપસ્થિત પૂજ્ય શ્રમણ ભગવંતોના સંમેલનની કાર્યવાહી શરૂ થઈ. દરરોજ સવારે ૯ થી ૧૧ તથા બપોરે ૩ થી ૫ એમ બે બેઠકો મળવાનું નિયત થયું. સંમેલનની આ બેઠકોમાં વિષય વિચારણી સમિતિના મુનિરાજેએ નોંધેલા વિષયો તથા વડીલ પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંતોએ નક્કી કરેલા વિષયો પરત્વે વિચારણા કરવાનું શરૂ થયું. ચૈત્ર વદિ બીજથી ચૈત્ર વદિ અમાસ સુધી ચાલેલા આ સંમેલનમાં,

૧. સામુદાયિક વાચના.
૨. મુનિજીવનનો પ્રારંભિક પાઠ્યક્રમ.
૩. મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનો માટે વિદ્યાપીઠોની યોજના.
૪. પાઠશાળાના સર્વાંગીણ વિકાસની વિચારણા.

૫. સ્થંડિલ-માતૃ પરઠવવા અંગે વ્યવસ્થા.
૬. વૃદ્ધ અને ગ્લાન સાધુ-સાધ્વીજીના સ્થિરવાસની વ્યવસ્થા.
૭. વિહાર ક્ષેત્રોમાં વૈયાવચ્ચની વ્યવસ્થા.
૮. સાધ્વીવૃંદમાં જ્ઞાનાદિકની પુષ્ટિ
૯. શ્રાવકોની મધ્યસ્થ સમિતિ.
૧૦. આચાર્ય ભગવંતોની પ્રવર સમિતિ.
૧૧. રાજકારણમાં જૈનોનો પ્રવેશ.
૧૨. જીર્ણ મંદિરોના જીર્ણોદ્ધારની પ્રેરણા.
૧૩. દેવદ્રવ્ય વ્યવસ્થા
૧૪. ગુરુ દ્રવ્ય વ્યવસ્થા.
૧૫. જ્ઞાનદ્રવ્યના સદ્વ્યય માટે માર્ગદર્શન.
૧૬. સાધારણ દ્રવ્યની વૃદ્ધિ માટે માર્ગદર્શન.
૧૭. જિનપૂજન અંગે માર્ગદર્શન.
૧૮. સાધુ-સાધ્વીજીના અંતિમ સંસ્કાર નિમિત્તની ઉપજની વ્યવસ્થા.
૧૯. પ્રાચીન જિનબિંબો પૂજન ત્યાં આપવાની પ્રેરણા.
૨૦. સાધુ-સાધ્વીજીઓની વિશ્રામણાની વ્યવસ્થા.
૨૧. જિનભક્તિ પ્રધાન પૂજનો માટે આદેશ.

આટલા વિષયો પરત્વે વિસ્તારપૂર્વક વિચારણા તથા ચર્ચા થઈ હતી અને છેવટે તેના નિયોડરૂપે દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવને લક્ષ્યમાં લઈને, શાસ્ત્રસાપેક્ષ ભાવે, સર્વસંમતિથી, માર્ગદર્શનાત્મક નિર્ણયો કરવામાં આવ્યા છે.

ઉપરોક્ત તમામ નિર્ણયો લેતાં પહેલાં તે દરેક વિષયની ખૂબ વિસ્તારથી અને મુક્ત રીતે સંમેલનમાં ચર્ચા કરવામાં આવી હતી. નાનામાં નાના મુનિરાજનાં મંતવ્યો પણ સંતોષજનક રીતે ધ્યાન પર લેવામાં આવ્યાં હતાં. તેમજ પ્રસંગે પ્રસંગે અનેક અનેક શાસ્ત્રપાઠોના આધાર પણ લેવામાં આવ્યા હતા. છેવટે શાસ્ત્રીય મર્યાદામાં રહીને નિર્ણયો લેવામાં આવ્યા હતા.

આપણા સંઘમાં જ્ઞાનાભ્યાસ માટેની તત્પરતા વધે તે આશયથી અને વધેલી જ્ઞાનપિપાસાને તદનુરૂપ વાતાવરણ આદિ મળી રહે તે હેતુથી પહેલા ચાર નિર્ણયો થયા છે. તેમજ તે નિર્ણયોની સાર્થકતા તથા દ્રઢ અમલીકરણ માટે સં. ૨૦૪૪ના ચાર્તરમાસ દરમિયાન સમૂહ વાચનાનો શુભ પ્રારંભ પ.પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજયરામસૂરીશ્વરજી મ.ની શુભનિશ્રામાં ભાદરવા સુદી-૧૧ના શુભ દિને કરવાનું નિશ્ચિત થયું અને ત્રીજા નિર્ણયના સંદર્ભમાં પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયપ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજે, ભાઈઓ માટે તથા બહેનો માટે વિદ્યાપીઠો સ્થાપવાની ભાવના દર્શાવી છે.

નિર્ણય ૪ અંગે, પોતાના ગુર્વાદિકની સંમતિપૂર્વક વિવેકપૂર્વક આ નિર્ણયનો અમલ કરવાનો છે.

છઠ્ઠો નિર્ણય થયો ત્યારે, વૃદ્ધ અને ગ્લાન સાધુ-સાધ્વીજીઓના સ્થિરવાસ અંગે કાંઈક કરવાની ભાવના, પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજે તેમજ પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયભુવનરત્નસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી યશોવિજયજી ગણિવરે દર્શાવી છે.

જો કે આ નિર્ણયના સંદર્ભમાં એટલું સૂચવવું જોઈએ કે જ્યાં શ્રાવકવર્ગની વસ્તી સારા પ્રમાણમાં હોય ત્યાં, તે ક્ષેત્રના શ્રાવકસંઘે, યથાશક્ય સંખ્યામાં વૃદ્ધ સાધુ-સાધ્વી મહારાજને રાખી, ભકિત વૈયાવચ્ચનું વિશિષ્ટ પુણ્ય પ્રાપ્ત કરવું એ ઉત્તમ આરાધના છે. વૃદ્ધ સાધુ સાધ્વીજી મહારાજને સંયમમાં સ્થિરતા વધે તેવી વૈયાવચ્ચ કરવી તે ચતુર્વિધ શ્રી સંઘનું કર્તવ્ય છે, તે આશય આ નિર્ણય પાછળ રહેલો છે.

સાધ્વીજીઓના સમુદાયમાં જ્ઞાનાદિકની વૃદ્ધિ માટે આઠમો નિર્ણય થયો. નવમો નિર્ણય શ્રાવકસંઘની ક્ષમતાને વધુ વિકસાવનારો બની રહે તેવો છે. નવમા નિર્ણયના અનુસંધાનમાં શેઠશ્રી શ્રેણિકભાઈ કર્નૂરભાઈના પ્રમુખપદે સમિતિ નીમવાનું નક્કી થયું છે.

દશમો, આચાર્ય ભગવંતોની પ્રવર સમિતિ અંગેનો નિર્ણય થવાથી, શાસનને સ્પર્શતી કોઈપણ સમસ્યા અંગે માર્ગદર્શન મેળવવા માટે, એક મધ્યસ્થ અને અધિકૃત વ્યવસ્થા રચી શકાઈ, જે સંઘ માટે ખૂબ પ્રોત્સાહક બની રહેશે. આ ઠરાવના અન્વયે સંમેલનમાં

૧. પૂ. આ. શ્રી વિજયરામસૂરીશ્વરજી મ. (ડલાવાળા)
૨. પૂ. આ. શ્રી વિજય ડુંકારસૂરીશ્વરજી મ.
૩. પૂ. આ. શ્રી વિજયભદ્રંકરસૂરીશ્વરજી મ.
(પૂ. બાપજી મ.ના સમુદાયના)
૪. પૂ. આ. શ્રી વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મ.
૫. પૂ. આ. શ્રી વિજય મેડપ્રભ સૂરીશ્વરજી મ.
૬. પૂ. આ. શ્રી વિજય નવીનસૂરીશ્વરજી મ.
૭. પૂ. આ. શ્રી સુબોધસાગરસૂરીશ્વરજી મ.
૮. પૂ. આ. શ્રી વિજય ઈન્દ્રદિન્નસૂરીશ્વરજી મ.
૯. પૂ. આ. શ્રી વિજય હિમાંશુસૂરીશ્વરજી મ.
૧૦. પૂ. આ. શ્રી વિજય ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મ.
૧૧. પૂ. આ. શ્રી વિજય ભુવનશેખરસૂરીશ્વરજી મ.
૧૨. પૂ. આ. શ્રી વિજય કલાપૂર્ણસૂરીશ્વરજી મ.
૧૩. પૂ. આ. શ્રી દર્શનસાગરસૂરીશ્વરજી મ.
૧૪. પૂ. આ. શ્રી ચિદાનંદ સાગરસૂરીશ્વરજી મ.
૧૫. પૂ. આ. શ્રી વિજય અરિહંત સિદ્ધસૂરીશ્વરજી મ.
૧૬. પૂ. આ. શ્રી વિજય યશોદેવ સૂરીશ્વરજી મ.
૧૭. પૂ. આ. શ્રી ચિદાનંદસૂરીશ્વરજી મ.
૧૮. પૂ. આ. શ્રી વિજય હેમપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.

આટલા આચાર્ય મહારાજોનો તપાગચ્છ આચાર્ય સંઘ નીમવામાં આવ્યો છે. તેમાંથી સંમેલનમાં ઉપસ્થિત રહેલા

૧. પૂ. આ. શ્રી વિજયરામસૂરીશ્વરજી મ. (ડોલાવાળા)

૨. પૂ. આ. શ્રી વિજય ઝુંકારસૂરીશ્વરજી મ.

૩. પૂ. આ. શ્રી વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મ.

૪. પૂ. આ. શ્રી વિજય ચંદ્રોદય સૂરીશ્વરજી મ.

૫. પૂ. આ. શ્રી નરેન્દ્રસાગર સૂરીશ્વરજી મ.

આ પાંચ આચાર્ય ભગવંતોને તપાગચ્છ આચાર્ય સંઘ વતી કાર્યવાહી સોંપવામાં આવી છે. આ પાંચ આચાર્ય ભગવંતોની સમિતિ આચાર્યપ્રવર સમિતિ તરીકે ઓળખાશે.

સામાન્ય રીતે અનેક સ્થળો અને ગામડાંઓનાં જિનમંદિરોમાં પૂજા અને ભક્તિ વિગેરે માટે તેમજ મંદિરની વ્યવસ્થા માટે ઘણી મુશ્કેલીઓ જોવામાં આવે છે. તેને આશ્રયીને શાસ્ત્રદષ્ટિએ વિચાર કરતાં શાસ્ત્રજ્ઞ મહાપુરુષોએ જે વ્યવસ્થા આચરવાનું જાણાવ્યું છે તે મુજબ તેરમો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો છે અને શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મહારાજના દેવદ્રવ્ય સંબંધી નિર્ણયને પૂજ્ય આ. શ્રી સાગરાનંદસૂરિજી મહારાજે પણ સૂરત - આગમમંદિરના બંધારણમાં આ જ પ્રમાણે દાખલ કરેલ છે.

આ ઠરાવનું અર્થઘટન કોઈ એવું કરે કે આ સંમેલને દેવદ્રવ્યને સાધારણ ખાતે લઈ જવાની છૂટ આપી દીધી છે, તો તે સાચી સમજણ વિનાનું અને અધૂરું અર્થઘટન છે. દેવદ્રવ્યને સાધારણમાં લઈ જવાની કોઈ જ પ્રકારની છૂટ આ ઠરાવથી મળતી નથી. બલ્કે દેવદ્રવ્યનો જે રીતે જિનભક્તિ આદિ કાર્યોમાં ઉપયોગ કરવાની વ્યવસ્થા શાસ્ત્રકાર મહર્ષિઓએ આપણને કરી આપી છે તે જ વ્યવસ્થાને સ્પષ્ટ સમજાવવા માટે આ ઠરાવ છે. વસ્તુતઃ દેવદ્રવ્યના દુરુપયોગને મળતું પ્રોત્સાહન, આ ઠરાવથી અટકી જાય છે.

એ જ રીતે ગુરુદ્રવ્યના ઉપયોગની બાબતે ભિન્નભિન્ન પ્રથાઓ પ્રવર્તતી હોવાથી તે ભિન્નતા દૂર કરી, શાસ્ત્રીય મર્યાદામાં રહીને એકવાક્યતા લાવવાના આશયથી ચૌદમો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો છે.

જો કે આ ઠરાવ બાબતે પણ ગેરસમજ ઊભી કરવામાં આવે તે શક્ય છે. પરંતુ આ બાબતમાં શ્રાધ્ધજીતકલ્પ - વૃત્તિનો શાસ્ત્રપાઠ એટલો બધો સ્પષ્ટ છે કે તે જોયા પછી ઠરાવના વ્યાજબીપણા અંગે કોઈ સંદેહ અને ભ્રામક વાતો ટકે તેમ નથી.

સાધારણ દ્રવ્યની વૃદ્ધિ એ ભારતના લગભગ તમામ સંઘોની રોજિંદી સમસ્યા છે. તેને સમૂહ-શક્તિથી હલ કરવાનો એક ઉલ્લાસપ્રેરક સરસ ઉપાય સોળમા નિર્ણય દ્વારા, સમસ્ત સંઘને સૂચવવામાં આવ્યો છે.

પરમાત્માની પૂજા-ભક્તિ એ શ્રાવકનું કર્તવ્ય છે, છતાં આજે તે નોકરોને સોંપાઈ ગયેલું જોવા મળે છે. જેથી એક તરફ ઘોર આશાતનાઓ વધી ગઈ છે, તો બીજી તરફ કાયદાની દ્રષ્ટિએ તથા યુનિયન આદિની રાજકીય દ્રષ્ટિએ અનેક ભયસ્થાનો ઉદ્ભવી રહ્યાં છે. તે આશાતનાઓ તથા ભયસ્થાનોને ટાળવા માટે, શાસ્ત્રીય મર્યાદાને હાનિ ન પહોંચે તે રીતે સત્તરમો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો છે.

આ (સત્તરમા) નિર્ણય માટે એવી વાતો થશે કે, આ ઠરાવ કરીને “પ્રભુપૂજા ન કરો કે ન થાય તો ચાલે” તેવો પરવાનો સમ્મેલને આપી દીધો છે. પરંતુ આ તદ્દન ગેરસમજભરેલી વાતો છે. સમ્મેલને પૂજાનો નિષેધ કર્યો જ નથી. સમ્મેલને તો પ્રભુપૂજાના નામે અને પ્રભુપૂજાના બદલે ઘોર આશાતનાઓ જ થતી હોય, તેને રોકવા માટે, તથા આજના વિષમ સમયનો અને સરકારી કાયદાઓની સ્થિતિનો લાભ લઈને

નોકરોનાં યુનિયનો થવા માંડ્યાં છે, અને તે માધ્યમથી નોકરો પૂજા કરશે તો નહિ પણ પૂજા કરતા જૈનોને પણ રોકશે અને તોફાનો કરશે તો ભવિષ્યમાં જિનબિંબોની તથા જિનમંદિરાદિની રક્ષા માટે મોટી વિકટ સમસ્યા ઊભી થવાની પૂરેપૂરી શક્યતા છે; આ બધાં ભયોનો દૂરગામી વિચાર કરીને સમ્મેલને નોકરોના ભરોસે પૂજા અને મંદિરો છોડી દેવાની પદ્ધતિ બંધ કરવાનું સૂચન કર્યું છે. ટૂંકમાં, સમ્મેલને પૂજાનો નિષેધ નથી કર્યો, પણ પૂજા અને પ્રભુજી નોકરોને સોંપાઈ ગયા છે તે સ્થિતિમાં પરમાત્માની પૂજા તો શ્રાવકસંઘે જાતે જ કરવી જોઈએ તેવું ભારપૂર્વક પ્રતિપાદન જ કર્યું છે. વિવેકી વ્યક્તિ આ મર્મે અવશ્ય સમજી શકશે.

પૂજાનોના વિષયમાં આજે જે દેવદેવીપ્રધાન પૂજાનો તરફ લોકો ઢળી રહ્યા છે, તેની સામે લાલબત્તી ધરી, પરમાત્મભક્તિપ્રધાન પૂજાનો જ ખાસ ભણાવવાનું સૂચન સમ્મેલને કરેલ છે.

આ જ રીતે અન્ય નિર્ણયોની પણ ભૂમિકા તથા ઉપયોગિતા સમજી લેવાની છે, અને તે સમજીને આ તમામ નિર્ણયોનું શ્રી સંઘનાં ચારેય અંગોએ પાલન કરવાનું છે.

શાસ્ત્રમાં બતાવેલ વિધિ-નિષેધ કાયમને માટે સ્વીકારી, સંઘમાં વિસંવાદો શમે અને એકવાક્યતા થાય તેવા શુભ આશયથી તથા રચનાત્મક અભિગમપૂર્વક આ નિર્ણયો લેવામાં આવ્યા છે.

પંકજ સોસાયટીમાં બાંધેલા મંડપમાં ચૈત્ર શુદ્ધ દશમે પધારેલ ચતુર્વિધ શ્રી સંઘનું એ રોમાંચક અને પાવનકારી દૃશ્ય અવિસ્મરણીય છે, તો પંકજ સોસાયટીના ઉપાશ્રયના વિશાળ લોભમાં રોજે રોજ બિરાજતું વિશાળ મુનિમંડળ અને તેની મધ્યમાં બિરાજતા પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંતોનું મનભાવન અને

હૃદયંગમ દર્શન સંઘને માટે મહામંગલકારી બની રહું હતું.
દર્શન કરનાર સૌ કોઈના હૈયે એક જ ભાવ રમતો કે આવું
મનોહર અને પવિત્ર દશ્ય તો કોઈ બડભાગી ધન્ય આત્માને
જ મળે !

તા.ક. શ્રમાણ સંમેલનની સફળ પૂર્ણાહુતિ પછી વૈ.શુ-૧ના
દિવસે શ્રી સંઘે કરેલા સામેયા બાદ ચતુર્વિધ શ્રી સંઘની
વિશાળ સભામાં સંમેલનની ફળશ્રુતિ રજૂ કરવામાં આવી.
વૈ.શુ. પના દિને આચાર્યદેવ શ્રી વિજય ઐકારસૂરીશ્વરજી
મહારાજ કાળધર્મ પામ્યા, જે શ્રમાણસંઘ માટે એક આઘાતજનક
બનાવ બન્યો.

ત્યાર બાદ વૈ.શુ. ૭ના દિને પ્રવર સમિતિએ ડહેલાના
ઉપાશ્રયે મળીને સ્વ. આચાર્યદેવ શ્રી ઐકારસૂરીશ્વરજી મ.ના
સ્થાને આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય ભદ્રંકરસૂરીશ્વરજી મ.ને
પ્રવર સમિતિમાં નિયુક્ત કરેલ છે.

જયઉ સવ્વાણસાસણું

શ્રીવીર સંવત ૨૫૧૪, વિ. સં. ૨૦૪૪ના ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૦,
સોમવાર, તા.૨૭-૩-૧૯૮૮ના દિવસથી આરંભાયેલ
શ્રમણ-સમ્મેલનમાં થયેલા સર્વસમ્મત

નિર્ણયો

(નિર્ણયો ઉપર સહીઓ થઈ : ચૈત્ર વદિ ૮, રવિવાર,
તા.૧૦-૪-૮૮)

— નિર્ણય - ૧ —

સામુદાયિક વાચના

દરેક સમુદાયના વડીલોએ, ચાતુર્માસ દરમ્યાન, પોતાના સ્થાનમાં, શક્ય હોય તો, સાધુઓને વાચના આપવી: અને પર્યુષણ પછી, ઓછામાં ઓછા પંદર દિવસ પૂરતી પણ, એક સામુદાયિક વાચના પણ ગોઠવવી.

— નિર્ણય - ૨ —

મુનિ-જીવનનો પ્રારંભિક પાઠ્યક્રમ

સાધુ-સાધ્વીવૃન્દમાં પદ્ધતિસર જ્ઞાનાભ્યાસ થાય તે માટે એક પાઠ્યક્રમ ઘડી કાઢવો જરૂરી છે. આ માટે શ્રમાણ સમ્મેલન એક પાઠ્યક્રમ સમિતિ નિયુક્ત કરે છે. એ સમિતિ, મુનિ-જીવનના આચાર-વિચારને પોષક બને તેવો પાઠ્યક્રમ તથા તે અંગેની પરીક્ષા પદ્ધતિ તથા તેનાં ધોરણો ઇત્યાદિ નક્કી કરી આપશે.

— નિર્ણય - ૩ —

મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનો માટે વિદ્યાપીઠોની યોજના

દીક્ષાર્થી મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનોને જ્ઞાનાભ્યાસની સગવડ તથા સંયમ-જીવનની તાલીમ મળી રહે તે હેતુથી મુમુક્ષુ વિદ્યાપીઠો રચવી. ભાઈઓ તથા બહેનો માટે અલગ અલગ સ્થાને વિદ્યાપીઠો થાય, અને તેમાં બીજા જિજ્ઞાસુઓ પણ જ્ઞાનાભ્યાસ કરી શકે તેવી વ્યવસ્થા પણ કરાવવી.

— નિર્ણય - ૪ —

પાઠશાળાના સર્વોચ્ચ વિદ્યાર્થી વિચારણા

આપણા સંઘોમાં ચાલતી ધાર્મિક પાઠશાળાઓની સ્થિતિ અત્યંત ચિંતાજનક બની છે. પાઠશાળાઓમાં પ્રાણ પૂરે તે

માટે બધી દિશાએથી સમયોચિત પ્રયત્નો આવશ્યક છે. આ માટે પાઠશાળાઓના પાઠ્યક્રમમાં તથા પદ્ધતિઓમાં વધુને વધુ વ્યવહારુ અભિગમો અપનાવવા જોઈએ.

જુદાં જુદાં ક્ષેત્રોમાં ચાર્તુમાસ બિરાજતા મુનિરાજોએ તથા સાધ્વીજી મહારાજોએ ત્યાંનાં બાલક-બાલિકાઓમાં સંસ્કારસિંચન તથા જીવન ઘડતર કરે તે પ્રકારે તેમને ધાર્મિક અભ્યાસ કરાવવાની પ્રવૃત્તિમાં રસ લેવો હાલના સમયે હિતાવહ જણાય છે.

પાઠશાળાઓના સર્વાંગીણ વિકાસના ઉપાયો તથા માર્ગદર્શન માટે એક સમિતિની નિયુક્તિ કરવી.

નિર્ણય - ૫

સ્થંડિલ-માત્રું પરઠવવા અંગે વ્યવસ્થા

શહેરોમાં સ્થંડિલ-માત્રું વગેરે જ્યાં ત્યાં પરઠવવાથી લોકોને અરુચિ થાય છે. પરિણામે ધર્મની અવહેલના થાય છે. માટે લોકો અધર્મ પામે તે રીતે સાધુ-સાધ્વીગણે પરઠવવું નહિ.

શ્રી સંઘે સાધુ-સાધ્વીગણ માટે વાડાની અને પરઠવવાનાં સ્થાનોની સમુચિત વ્યવસ્થા કરવી.

નિર્ણય - ૬

વૃદ્ધ અને ગ્લાન સાધુ-સાધ્વીજીના સ્થિરવાસની વ્યવસ્થા

વૃદ્ધ તેમજ ગ્લાન સાધુ-સાધ્વીજીઓને જંઘાબળની ક્ષીણતા આદિ કારણે, સ્થિરવાસ કરવો અનિવાર્ય હોય તેવા સંયોગોમાં, તેમના સંયમજીવનને બાધા ન પડોયે તેવી વ્યવસ્થા કરવા માટે સંઘને પ્રેરણા આપવી, અને વિવિધ શહેરો તથા નીચીસ્થાનોમાં તે અંગે યોગ્ય વ્યવસ્થા કરાવવી.

વિહારક્ષેત્રોમાં વૈયાવચ્ચની વ્યવસ્થા

વર્તમાન સમયમાં વિહારનાં ક્ષેત્રોમાં જૈનોની સંખ્યા ઘટતી જાય છે, જ્યારે કેટલાંક ગામોમાં જૈનોનાં ઘર પણ રહ્યાં નથી. આવાં ગામોમાં સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજોના વિહારમાં તૂટતી સુવિધાઓની પૂર્તિ કરવા માટે, સદ્ગૃહસ્થોની બનેલી એક અખિલ ભારતીય વૈયાવચ્ચ સમિતિ નીમવી.

આ સમિતિ વૈયાવચ્ચ અંગેની તમામ જરૂરી વ્યવસ્થા કરવા ઉપરાંત, વિહાર દરમ્યાન સાધુ-સાધ્વી ગણને થતી કોઈ પણ પ્રકારની શારીરિક પીડા તથા ઉપદ્રવ આદિ પ્રસંગે તેમની સાર સંભાળ કરશે.

દરેક આચાર્યોદિ મુનિ ભગવંતે સમિતિને યોગ્ય માર્ગદર્શન આપવા ઉપરાંત, સમિતિના કાર્યમાં વેગ મળે તેવા ઉપદેશ તથા સહાયતા આપવાનાં રહેશે.

સાધ્વી-વૃન્દમાં જ્ઞાનાદિકની પુષ્ટિ

આપણા સંઘમાં સાધ્વી સમુદાય વિપુલ પ્રમાણમાં છે. દરેક સમુદાયના વડીલોએ, નિશ્ચાવર્તી સાધ્વી સમુદાયમાં જ્ઞાનાદિની પુષ્ટિ થાય તે માટે તેમને વાચના મળે તેવો પ્રબંધ કરવો, તથા ગ્રંથસંશોધન, પ્રાચીન હસ્તલિખિત પ્રતિઓનું વાંચન, ગ્રંથભંડારોની વ્યવસ્થા, શ્રાવિકાસંઘને શિક્ષણ તથા ઉપદેશ આપવા વગેરે કાર્યોમાં સાધ્વી સમુદાયને જોડવો, જેથી સાધ્વીજીઓની શક્તિનો શાસનનાં કાર્યોમાં સંઘને લાભ મળે, અને તેમને તેમનું સંયમ જીવન વિશેષ સાર્થક અનુભવાય.

શ્રાવકોની મધ્યસ્થ સમિતિ

તીર્થરક્ષા સહિત શાસનનાં જુદાં જુદાં કાર્યોમાં આવતાં વિધ્નોને ટાળવા માટે, શાસનનાં હિતની રક્ષામાં સદા સજગ રહે તેવા સદ્ગૃહસ્થોની, એક અખિલ ભારતીય સમિતિ નીમવી, એવું આ સમ્મેલન ઠરાવે છે. આ સમિતિ, પેટાસમિતિઓ દ્વારા, વૈયાવચ્ચ આદિ, સમ્મેલને સૂચવેલાં, ગૃહસ્થોચિત, તમામ કાર્યો સંભાળે.

આ સમિતિના આશ્રયે, કાયદાના નિષ્ણાત જૈન ગૃહસ્થોની બનેલી એક પેટા સમિતિ રચાય, અને તે સમિતિ, શાસન ઉપર થઈ શેલાં આક્રમણોનાં નિવારણ માટે સતત તત્પર અને સજગ રહે. જે કોઈ રાજદ્વારી પ્રવૃત્તિઓ કે કાયદાઓ વગેરે શાસન માટે વિઘાતક હોય તેને ટાળવાનો પુરુષાર્થ આ બન્ને સમિતિઓ કરે.

આચાર્ય ભગવંતોની પ્રવર સમિતિ

સંવત ૨૦૪૪નું આ શ્રમાણ સમ્મેલન, આચાર્ય ભગવંતોની એક પ્રવર સમિતિ રચવાનું નક્કી કરે છે. આ સમિતિના આચાર્ય ભગવંતોનો આદેશ તથા માર્ગદર્શન, શ્રીસંઘને માટે, શ્રમાણ - સમ્મેલનના આદેશ અને માર્ગદર્શનરૂપ ગણાશે. તેમ જ સંઘની નાની-મોટી સમસ્યાઓના ઉકેલમાં પણ, તે આચાર્ય ભગવંતોનું માર્ગદર્શન, તે શ્રમાણ સમ્મેલનનું માર્ગદર્શન ગણાશે. આગેવાન શ્રાવકોની અખિલ ભારતીય સમિતિ માટે પણ, આ પ્રવર સમિતિનું માર્ગદર્શન સ્વીકાર્ય અને આખરી ગણાશે.

રાજકારણમાં જૈનોનો પ્રવેશ

વર્તમાન રાજકારણમાં ધર્મ અને સંસ્કૃતિ ઉપર ઘણા પ્રહારો થાય છે, અને આપણી ધર્મભાવનાને ઠેસ લાગે તેવા અનેક કાયદાઓ થઈ રહ્યા છે. કાળજી કંપાવે તેવી ઘોર હિંસાની પ્રવૃત્તિને પણ કાયદાનું રક્ષણ મળે તેવી કાર્યવાહીઓ ચાલી રહી છે. આ સંયોગોમાં પંચાયતો, નગરપાલિકા, વિધાનસભા, લોકસભા આદિમાં, ધર્મ અને સંસ્કૃતિનું વફાદારીથી રક્ષણ અને જતન કરે તેવી યોગ્ય વ્યક્તિઓની જરૂર છે; તો તેવી યોગ્ય વ્યક્તિઓને તે તે સ્થાનો સુધી પહોંચવા માટે યોગ્ય સહાય મળી રહે તેવી પ્રેરણા સંઘને કરવી.

— નિર્ણય - ૧૨ —

જીર્ણ મંદિરોના જીર્ણોધારની પ્રેરણા

વર્તમાનમાં ઘણાં સ્થળોએ જિનમંદિરો હોવા છતાં પૂજા કરનારા હોતા નથી. તો કેટલાંક સ્થળે જૈનોની વસતિ વધવા છતાં, પૂજાભક્તિ માટે મંદિરો નથી. આ સ્થિતિમાં, જ્યાં આવશ્યકતા હોય તો ત્યાં નૂતન મંદિરો બંધાવવાં, તે સિવાય જીર્ણ મંદિરોના જીર્ણોધાર ઉપર વધારે ભાર આપી, જીર્ણોધારનાં કાર્યો કરવા અને કરાવવાનું સૂચન, શ્રમાણ સમ્મેલન કરે છે.

— નિર્ણય - ૧૩ —

દેવદ્રવ્ય - વ્યવસ્થા

સ્વદ્રવ્યથી સર્વ પ્રકારની જિનભક્તિ કરી શકતા શક્તિસંપન્ન સંઘે તેવી ભાવનાથી પણ સંપન્ન રહેવું જોઈએ. પણ તે જો ભાવનાસંપન્ન ન થાય તો નીચેના વિધાન પ્રમાણે વર્તવું :

પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રીહરિભદ્રસૂરીશ્વજી મહારાજે, ‘સંબોધ પ્રકરણ’ ગ્રંથમાં દેવદ્રવ્યના ત્રણ ભાગ પાડ્યા છે : ૧. પૂજાદ્રવ્ય, ૨. નિર્માલ્યદ્રવ્ય, ૩. કલ્પિતદ્રવ્ય.

૧) પૂજાદ્રવ્ય : પૂજા માટે આવેલું દ્રવ્ય તે પૂજાદ્રવ્ય. તે

જિનેશ્વર ભગવાનની મૂર્તિની ભક્તિમાં વપરાય છે.

૨) નિર્માલ્ય દ્રવ્ય : ચઢાવેલું કે ધરેલું દ્રવ્ય તે નિર્માલ્ય દ્રવ્ય. તે દ્રવ્ય ભગવાનની અંગપૂજામાં ઉપયોગી બનતું નથી, પરંતુ અલંકારાદિના ઉપયોગમાં લેવાય છે, અને મંદિરના કામમાં પણ ઉપયોગી બને છે.

૩) કલ્પિત દ્રવ્ય : જુદા જુદા કાળે જરૂરિયાત વગેરે વિચારી ગીનાર્થોએ ચઢાવાની (બોલીની) શરૂઆત કરી, તે બોલી આદિથી આવેલું દ્રવ્ય તે કલ્પિત દ્રવ્ય. જેમ કે પૂજના ચઢાવા, સ્વપ્ન વગેરેની બોલી, પાંચ કલ્યાણકોની બોલી, ઉપધાનની માળના ચઢાવા તેમ જ તેઓએ સમર્પિત કરેલ વગેરે વગેરે.

એ કલ્પિત દ્રવ્ય, ભગવાનની પૂજનાં દ્રવ્યો, મંદિરો માટે રાખેલા માણસોનો પગાર, જીર્ણોદ્ધાર, નવા મંદિરો વગેરેની રચના તેમ જ મંદિરના વહીવટી ખર્ચ વગેરે દરેક કાર્યોમાં વાપરી શકાય છે.

— નિર્ણય - ૧૪ —

ગુરુદ્રવ્ય - વ્યવસ્થા

ગુરુપૂજનનું દ્રવ્ય, શાસ્ત્રાધારે, શ્રાવક સંઘ, જીર્ણોદ્ધાર તથા ગુરુના બાહ્ય પરિભ્રમણરૂપે સાધુ - સાધ્વીને ભણાવવાનાં તથા વૈદ્યાદિરૂપ કાર્યો અને ડોળી વગેરેરૂપ વૈયાવચ્ચનાં કાર્યોમાં લઈ જઈ શકે છે.

ગુરુમહારાજના પૂજન માટે બોલાયેલી, ગુરુને કાંબળી વગેરે વહોરવવાની બોલી તેમ જ દીક્ષા માટેનાં ઉપકરણોની બોલી, આ બધાંનું જે ધન આવે તે, તથા પદપ્રદાન નિમિત્તે બોલાયેલ કાંબળી આદિ ઉપકરણો માટેની બોલીનું ધન, શાસ્ત્રસાપેક્ષ વર્તમાન દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવ જોઈ, શ્રમણસંઘ, ગુરુવૈયાવચ્ચમાં લઈ જવાનું ઠરાવે છે. પરંતુ, દીક્ષા તથા

પદ-પ્રદાન-પ્રસંગે પોથી, નવકારવાળી, મંત્રપટ. મંત્રપોથીની બોલીનું ધન જ્ઞાન દ્રવ્યમાં લઈ જવાનું ઠરાવવામાં આવે છે.

— નિર્ણય - ૧૫ —

જ્ઞાનદ્રવ્યના સદ્વ્યય માટે માર્ગદર્શન

આપણા આગમાદિ શાસ્ત્રગ્રંથોનું સંરક્ષણ-સંવર્ધન-લેખન-અનુવાદ-મુદ્રણ-પુનર્મુદ્રણ આદિ કાર્યોમાં જ્ઞાનદ્રવ્યનો ઉપયોગ કરવાની ખાસ જરૂર આજે છે. આજકાલ ઘણાં સ્થળોમાં જ્ઞાનદ્રવ્ય ભેગું થયે જતું હોય છે, જેનો કોઈ ઉપયોગ થતો નથી. તે દ્રવ્યનો સદુપયોગ થાય તે હેતુથી, પ્રત્યેક સંઘને, આ શ્રમણ સમ્મેલન, ભારપૂર્વક સૂચન કરે છે કે, દરેક સંઘ, પોતાને ત્યાં ભેગાં થતાં જ્ઞાનદ્રવ્યનો, ઉપર જાણાવ્યા મુજબ, જ્ઞાન ભક્તિમાં સદ્વ્યય કરે.

વળી, સાધુ-સાધ્વીજીના અધ્યયન-અધ્યાપનમાં ખાસ લક્ષ્ય આપી તે અંગે જ્ઞાનદ્રવ્યનો સદ્વ્યય કરવો જરૂરી છે.

— નિર્ણય - ૧૬ —

સાધારણ દ્રવ્યની વૃદ્ધિ માટે માર્ગદર્શન

સર્વ ઠેકાણે સંઘોમાં સાધારણ ખાતામાં ઘણો તોટો વરતાય છે. આના ઉકેલ માટે, શ્રમણ સમ્મેલન, સંઘોને સૂચન કરે છે કે -

સાધારણ દ્રવ્યની વૃદ્ધિ માટે, શ્રાવકો પોતાના ઘરમાં, એક પુણ્ય પેટી રાખે, અને તેમાં દરરોજ, ઓછામાં ઓછો એક રૂપિયો, કુટુંબદીઠ અવશ્ય નાંખે. આ યોજના ગામે ગામના જૈન સંઘોને પહોંચાડી તેનો અમલ કરાવવો અને પહેલા તબક્કામાં આવી એક લાખ પેટીનો લક્ષ્યાંક રાખવો.

આ પેટી-યોજના દ્વારા પ્રાપ્ત થતા ધનની વ્યવસ્થા માટે, એક અખિલ ભારતિય ધોરણની શ્રાવક-સમિતિ નીમવામાં આવે. એ સમિતિને, સંઘોએ, પોતાને ત્યાંની પેટી-યોજનાની

આવકની જાણ કરવાની સાથે, પોતાની સ્થાનિક જરૂરિયાત માટે, વધુમાં વધુ, આવકના પચાસ ટકા રકમ રાખવી. બાકીની રકમ સમિતિને મોકલી આપવાની રહેશે.

પુણ્ય-પેટીની આ યોજના દ્વારા પ્રાપ્ત થતી રકમનો ઉપયોગ, ખાસ કરીને, સાધર્મિકોની ભક્તિ માટે, વિહાર ક્ષેત્રોના ઉપાશ્રયોના નિર્માણ તથા જીર્ણોદ્ધાર માટે, તથા સમિતિના વહીવટી ખર્ચ માટે કરવાનો છે.

— નિર્ણય - ૧૭ —

જિનપૂજા અંગે શ્રાવકોને માર્ગદર્શન

જૈન શાસનમાં પરમાત્માની ભક્તિ એ ઉત્કૃષ્ટ આરાધનાનું અંગ છે. જિનેશ્વર દેવની દ્રવ્ય અને ભાવ પૂજા એ શ્રાવકોનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે. અને શ્રાવકોએ એ રીતે પરમાત્માની હંમેશા પૂજા કરવી જોઈએ.

હાલ આ પૂજાનું કાર્ય નોકરોને સોંપાઈ ગયું છે. જેથી અનેક પ્રકારે ઘોર આશાતના થઈ રહી છે, જે જાણીને તથા જોઈને હૈયું કંપે છે. તેથી શ્રમણ સમ્મેલન ઠરાવ કરે છે કે, શ્રાવકોએ પરમાત્માની અંગ પૂજા જાતે જ કરવી, પણ નોકરો પાસે કરાવવી નહિ.

જ્યાં શ્રાવકોની બિલકુલ વસતિ ન હોય ત્યાં વાસક્ષેપ અને અગ્રપૂજાથી સંતોષ માનવો.

પ્રતિમાનાં અંગ-ઉપાંગોને સહેજ પણ ઘસારો ન પહોંચે તે પદ્ધતિથી પૂજા કરવી.

— નિર્ણય - ૧૮ —

સાધુ-સાધ્વીજના અંતિમ સંસ્કાર-નિમિત્તની ઉપજની વ્યવસ્થા

પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજ કાળધર્મ પામે ત્યારે, તેમના અંતિમ સંસ્કારની ક્રિયા સંબંધી બોલાતી તમામ બોલીઓની આવક, તથા ગુરુ-દેહ સામે ધરેલ દ્રવ્ય, જીવદયાનું જીવનભર પ્રતિપાલન કરનાર ગુરુભગવંતોના પાર્થિવ દેહના નિમિત્તે થયેલી હોવાથી, જીવદયા ખાતે લઈ જવી, એવું શ્રમણ સમ્મેલન ઠરાવે છે.

નિર્ણય - ૧૯

પ્રાચીન જિનબિંબો પૂજ્ય ત્યાં આપવાની પ્રેરણા

જુદા જુદા સ્થળે પ્રાચીન જિનબિંબો ઘણાં હોવા છતાં, કાળદોષથી, કેટલીક જગ્યાએ પૂજનારની સંખ્યા ઘટી ગઈ છે. આવી સ્થિતિમાં ભગવાનની વિધિયુક્ત પૂજા પણ થતી નથી. બીજી બાજુ, જ્યાં વસતિ વધી રહી છે ત્યાં નવાં જિનમંદિરો બને છે, પરંતુ પ્રાચીન જિનબિંબો મળતાં ન હોવાથી ન છૂટકે પણ, નવાં જિનબિંબો તૈયાર કરવાં પડે છે. આ સ્થિતિમાં, શ્રમણ સમ્મેલન, સર્વાનુમતે એમ ઠરાવે છે કે પ્રાચીન જિનબિંબોને પૂજનાર જ્યાં જ્યાં ઘટયા છે ત્યાંથી પ્રાચીન જિનબિંબોને તેની પૂજા થાય તેવા સ્થળે આપવાં જોઈએ.

નિર્ણય - ૨૦

સાધુ-સાધ્વીજીઓની વિશ્રામણાની વ્યવસ્થા

સાધુ મહારાજને અને સાધ્વીજીઓએ પોતપોતાના સમુદાયના વડીલોની આજ્ઞાને સંપૂર્ણ રીતે સાચવવી જોઈએ. કોઈ પોતાના વડીલની આજ્ઞા પડતી મૂકી અન્યની આજ્ઞામાં જવા ઇચ્છે તો બીજા વડીલે, તે સાધુ કે સાધ્વીજીના સમુદાયના વડીલની સંમતિ મેળવ્યા વગર સ્વીકારવા નહીં; તેમના વડીલોની આજ્ઞા મેળવવી જોઈએ.

સાધુ-સાધ્વીજીઓના જ્ઞાનાભ્યાસની, સંયમ સાધનાની, કોઈ પણ પ્રકારની શારીરિક વિપત્તિની, કોઈ પણ સ્થાનમાં થયેલ ઉપદ્રવની વગેરે દરેક બાબતની, સમુદાયના વડીલે ચિંતા રાખવી જોઈએ. કોઈને, કોઈ પણ સ્થળે, કોઈ પણ તકલીફ હોય તેનું નિવારણ કરવાનો તેઓએ યોગ્ય પ્રબંધ કરવો જોઈએ.

સાધુ-સાધ્વીજીએ પોતાને જોઈતી સહાય માટે પોતપોતાના વડીલને જણાવવું જોઈએ. આકસ્મિક પ્રસંગે શ્રાવકસંઘની સમિતિના જણાવી શકાશે અને તે સમિતિએ તેવે પ્રસંગે પોતાની ફરજ અદા કરવાની રહેશે. સ્થાનિક સંઘોએ પણ તેમને ત્યાં વિચરતા સાધુ-સાધ્વીજીની સંભાળ લેવી જોઈએ.

નિર્ણય - ૨૧

જિનભક્તિપ્રધાન પૂજનો માટે આદેશ

વર્તમાનમાં અર્વાચીન પૂજનો દિનપ્રતિદિન ઘણાં બહાર પડી રહ્યાં છે, અને તેવાં પૂજનોનું પ્રાધાન્ય વધતું જાય છે. પ્રાચીન પૂજનો ગૌણ બનતાં જાય છે. આ વિષયમાં શ્રમણસમ્મેલન સંઘને સૂચન કરે છે કે -

શાન્તિસ્નાત્ર, અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર, અર્હદભિષેક વગેરે પ્રાચીન પૂજનો ભણાવવાનો સંઘે આગ્રહ રાખવો. વિધિકારક શ્રાવક યોગ્ય આચારવંત હોવા જોઈએ, તેને બદલે વ્યસની વ્યક્તિઓ પણ આજે પૂજનો ભણાવતી જેવામાં આવે છે. આથી આચારવંત સારા વિધિકારકો પાસે પૂજનો ભણાવવાનો આગ્રહ રાખવો, પરંતુ પૈસા લઈને પૂજન ભણાવનાર વિધિકારકને પસંદ કરવા નહિ, તેમ જ વ્યસની વ્યક્તિઓને વિધિકારક તરીકે બોલાવવી નહિ.

આ.શ્રી વિજય રામસૂરિજી મ.

વિજયરામસૂરિ

આ.શ્રી વિજય ઝુંકારસૂરિજી મ.

વિજય ઝુંકારસૂરિ

આ.શ્રી વિજય પ્રેમસૂરિજી મ.

વિજય પ્રેમસૂરિ

આ.શ્રી વિજય ચંદ્રોદયસૂરિજી મ.

વિજયમેરૂપ્રભસૂરિ વતી વિજય ચંદ્રોદયસૂરિ

આ.શ્રી વિજય હિમાંશુસૂરિજી મ.

હિમાંશુસૂરિ

આ.શ્રી વિજય કલાપૂર્ણસૂરિજી મ.

કલાપૂર્ણસૂરિ

આ.શ્રી દર્શન સાગરસૂરિજી મ.

દર્શન સાગરસૂરિ

આ.શ્રી વિજય અરિહંતસિદ્ધસૂરિજી મ.

અરિહંતસિદ્ધસૂરિ

આ.શ્રી વિજય કનકપ્રભસૂરિજી મ.

વતી આ.વિજય ભુવનશેખરસૂરિ

આ. શ્રી વિજય સ્થૂલભદ્રસૂરિજી મ.

આ. શ્રી વિ. નવીનસૂ. મ. વતી સ્થૂલભદ્ર સૂ.

આ. શ્રી ભદ્રબાહુસાગરસૂરિજી મ.

ભદ્રબાહુસૂરિ

પ. શ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજી મ.

આ. દેવશ્રી ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી વતી ચંદ્રશેખરવિ.

ગ. શ્રી યશોવિજયજી મ.

આ. દે. શ્રી હેમપ્રભસૂરિ વતી યશોવિજયજી

આ. શ્રી વિજય ભદ્રંકર સૂરિજી મ.

ભદ્રંકરસૂરિ સહી. દા. પોતે

સંયોગોવશાત્ સંમેલનમાં ઉપસ્થિત ન રહી શકેલા પૂજ્યો

પ.પૂ. આ. શ્રી વિજયમેરૂપ્રભસૂરીશ્વરજી મ., પ.પૂ. આ. શ્રી વિજય ઇન્દ્રદિન્નસૂરીશ્વરજી મ., પ.પૂ. આ. શ્રી સુબોધસાગરસૂરીશ્વરજી મ., પ.પૂ. આ. શ્રી વિજય નવીનસૂરીશ્વરજી મ.,

પ.પૂ. આ. શ્રી વિજય ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મ., પ.પૂ. આ. શ્રી વિજય યશોદેવસૂરીશ્વરજી મ., પ.પૂ. આ. શ્રી ચિદાનંદસૂરીશ્વરજી મ., પ.પૂ. આ. શ્રી વિજય હેમપ્રભસૂરીશ્વરજી મ., પ.પૂ. આ. શ્રી રવિવિમલસૂરીશ્વરજી મ. આદિ પૂજ્યોએ પણ આ નિર્ણયોમાં પોતાની સંમતિ દર્શાવી છે.

॥ जयन्तु वीतरागाः ॥

अनन्त लब्धिनिधानाय श्री गौतमगणधराय नमो नमः ॥

વિક્રમ સંવત ૨૦૪૪માં, પૂજ્ય ગચ્છાધિપતિ આચાર્યશ્રી વિજયરામસૂરિજી મહારાજ (ઉલેલાના ઉપાશ્રયવાળા) આદિની અધ્યક્ષતામાં શ્રીરાજનગરને આંગણે મળેલા શ્રમણ સમ્મેલનમાં સંવત્સરી-પ્રશ્ને, શાસ્ત્ર-પરંપરાનુસારે, ભા. શુ. પની ક્ષય-વૃદ્ધિએ ભા.શુ. ઉની ક્ષય વૃદ્ધિ કરવાવાળા, તથા પોતાના વડીલોની આચરણ મુજબ ભા.શુ. પની ક્ષય-વૃદ્ધિએ ઉદયાત યોથને જ સંવત્સરી માટે પ્રમાણભૂત માનવાવાળા, તેમજ પોતાના વડીલોની આચરણ મુજબ ભા.શુ. પની વૃદ્ધિએ ભા.શુ. ૪ની વૃદ્ધિ અને ભા.શુ. પના ક્ષયે અન્ય પંચાંગના આધારે ભા.શુ. દનો ક્ષય માનવાવાળા પૂજ્ય શ્રમણ ભગવંતો, સકલ સંઘની એકતા તથા શાંતિ માટે, સંઘમાન્ય જન્મભૂમિ-પંચાગમાં ભા.શુ. પની ક્ષય-વૃદ્ધિ આવે ત્યારે, આ પ્રમાણે આરાધના કરવાનો નિર્ણય કરેછે, તથા સકલ શ્રીસંઘને તે મુજબ આરાધના કરવાનો આદેશ પાઠવે છે :

ઠરાવ

“ભાદરવા શુદ્ધ પના ક્ષયે ભા.શુ. દનો ક્ષય કરવો, અને ભા.શુ. પની વૃદ્ધિ આવે ત્યારે ભા.શુ. ડની વૃદ્ધિ કરવી.”

તા.ક. : વિ.સં. ૨૦૪૨ની સાલમાં જે પટ્ટક થયેલ છે તેમાં, સંવત્સરી પ્રશ્ન અંગેની કલમમાં ઉપર મુજબ સુધારો કરવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે.

વીર સંવત ૨૫૧૪, વિ.સં. ૨૦૪૪ ચૈત્ર વદિ ૧૨, બુધવાર તા. ૧૩-૪-૧૯૮૮, અમદાવાદ.

લી.

વિજય રામસૂરિ

વિજય કુંકારસૂરિ

વિજય પ્રેમસૂરિ

વિજય મેરૂપ્રભસૂરિ વતી વિજય ચંદ્રોદયસૂરિ

આ. દર્શનસાગરસૂરિ રસૂરિ

આ.શ્રી વિજય કનકપ્રભસૂરિ વતી વિજયભુવન શેખરસૂરિ

વિજયેન્દ્રદિન્નસૂરિ

સુબોધસાગરસૂરિ

આ. વિજય નવીનસૂરિ વતી સ્થૂલભદ્રસૂરિ

ભદ્રકરસૂરિ

હિમાંશુસૂરિ

વિજય ભુવનભાનુસૂરિ વતી પં. ચન્દ્રશેખર વિજય ગણી

કલાપૂર્ણસૂરિ

અરિહંતસિદ્ધસૂરિ

વિજય યશોદેવસૂરિ

આ. ચિદાનંદસૂરિ

હેમપ્રભસૂરિ

રવિવિમળસૂરિ

निर्णय १३ना आधाररूप शास्त्रपाठ

चेइयदव्वं तिविहं पूया निम्मल्ल कप्पियं तत्थ ।
आयाणमाइ पूयादव्वं जिणदेहपरिभोगं ॥
अक्खयफलबलिवत्थाइ संतियं जं पुणो दविणजायं ।
तं निम्मल्लं वुच्चइ जिणगिहकम्मंमि उवओगं ॥
दव्वंतरनिम्मवियं निम्मल्लं पि हु विभूसणाईहिं ।
तं पुण जिणंगसंगि हविज्ज णण्णत्थ तं भयणा ॥
रिद्धि जुयसंमएहिं सइठेहिं अहव अप्पणा चेव ।
जिणभत्तीइ निमित्तं आयरियं सब्बमुवओगि ॥
(सम्बोधप्रकरण, गाथा १६३ थी १६६)
(कर्ता : श्रीमान् हरिभद्रसूरि महाराज)

निर्णय १४ना आधाररूप शास्त्रपाठ

अथ यतिद्रव्यपरिभोगे प्रायश्चित्तमाह -
मुहपत्ति-आसणाइसु भिन्नं जलत्राईसु गुरु-लहुगाइ ।
जइदव्वभोगि इय पुण वत्थाइसु देवदव्वं व ॥

વ્યાખ્યા - મુખવસ્ત્રિકાડડસનશયનાદિષુ, અર્થાદ ગુરુયતિ-
સત્કેષુ પરિભુક્તેષુ ભિન્નમ્ । તથા 'જલત્રાઈસુ' તિ । યતિસત્કે
જલે અન્ને, આદિશબ્દાદ વસ્ત્રાદૌ કનકાદૌ ચ ।

“ધર્મલાભ ઇતિ પ્રોક્તે દૂરાદુચ્છિતપાણયે ।

સૂરયે સિદ્ધસેનાય, દદૌ કોટિં નરાધિપઃ ॥”

ઇત્યાદિ પ્રકારેણ કેનાપિ સાધુનિશ્રયા કૃતે લિદ્ધિસત્કે વા પરિ-
ભુક્તે સતિ 'ગુરુલહુગાઈ' તિ । ક્રમેણ ગુરુમાસશ્વતુર્લઘવ આદિ-
શબ્દાચ્ચતુર્ગુરવઃ ષડ્લઘવશ્ચ સ્યુઃ । અયમર્થઃ - ગુરુસત્કે જલે
પરિભુક્તે ૧૧ અન્ને ૪ વસ્ત્રાદૌ ૪૧ કનકાદૌ ૬ પ્રાયશ્ચિત્તાનિ
ભવન્તિ । યતિદ્રવ્યભોગે 'ઇય' તિ । એવંપ્રકારઃ પ્રાયશ્ચિત્ત વિધિ-
રવગન્તવ્યઃ । અત્રાપિ પુનર્વસ્ત્રાદૌ દેવદ્રવ્યવત્-વક્ષ્યમાણદેવદ્રવ્ય-
વિષયપ્રકારવત્ જ્ઞેયમ્ । અયમર્થઃ - યત્ર ગુરુદ્રવ્યં ભુક્તં સ્યાત્
તત્રાડન્યત્ર વા સાધુકાર્યે વૈદ્યાદ્યર્થે બન્દિગ્રહાદિપ્રત્યપાયા-
પગમાદ્યર્થે વા તાવન્મિતવસ્ત્રાદિપ્રદાનપૂર્વમુક્તં પ્રાયશ્ચિત્તં
દેયમિતિ ગાથાર્થઃ ॥૬૮॥

(શ્રાદ્ધજીતકલ્પઃ, મુદ્રિતે પૃ. ૫૬)

નોંધ :

શ્રાદ્ધ જીતકલ્પના આખા પાઠના નિયોડરૂપે, છેલ્લી ત્રણ
લીટીમાં, સ્વોપજીવૃત્તિકાર શ્રીધર્મધોષસૂરિજી મહારાજ ફરમાવે છે કે -

“ગુરુદ્રવ્યનો જેણે ઉપયોગ કર્યો હોય તેણે, ગુરુમહારાજને
વસ્ત્રાદિ આપીને, તથા ગુરુના કાર્યમાં એટલે કે વૈદ્ય વગેરેને
આપવામાં, અથવા ગુરુમહારાજને કોઈપણ તકલીફ હોય તેને
ટાળવામાં, નેટલું દ્રવ્ય વાપરવા સાથે ઉપર મુજબનો તપ કરવાથી,
ગુરુદ્રવ્યના પરિભોગના પાપથી મુક્ત થાય છે.”

ગુરુદ્રવ્ય, દેવદ્રવ્ય છે તે ભ્રમણા, ઉપરના પાઠથી સંપૂર્ણ ટળી
જાય છે.